

той, що рови копає, не має розуму, а лише силу, то він не знав би, що з такою роботою і з нею користі-б не було. Так само нема у моної праці без напруження тілесних сил. Хоть би не знати який був би стрий і бесовієний корпоративний адвокат, то він туди не заробить нічого без бої такої тілесної праці, як диктоване і переглядане детальних паперів.

Також дурне є старання зробити різницю поміж тими, що роблять потрібну, а тими, що роблять непотрібну роботу в капіталістичній системі, і числити за сторонників капіталізму тих, що роблять непотрібну роботу. Потрібна робота є та, що служить для вдоволення чийх небудь потреб, а в теперішнім капіталістичнім лаї, коли кождий член робітничої класи, мусить платити куди на свою робочу силу, як хоче жити, то довісім дурне рахувати за сторонника капіталізму того, хто заробляє на своє життя тим, що вкладає дорогі каміні у гальстук для пудля, або до двох стовиць чисел у банку.

Таї не всі робітники працюють за наємну плату. Коли залізно-дорожні компанії дістали від правительства міліони акрів урочайної землі, то вони не наймали робітників, аби ті йшли на сі землі та обробляли їх на користь компанії. Компанії замість сего попродали землю фермерам, які думали, що збогатіють через свою працю, і несеї спосіб в виді процентів та контів переносу продуктів, дістають з кождої фарми без міри більше, чим дістали-б, як би наймали робітників, аби ними обробляли фарми. І сеї фермери роблять більше годни і за меньшу платню чим пересічний міський робітник. Що більше фермери також готові до бунту.

Маленький крамар в тім самім човні їде. Коли він дурний, то може думати, що він капіталіст, та коли має бо їй дрібку розуму, то переконує ся, що його „зиск” се нічо иньше, як наємна плата і то ще звичайно дуже маленька плата за працю удержування штору та продавання товарів. Так отже його матеріальний інтерес в дій-